

Sygn. akt: II K 966/20

PR 1 Ds 1216.20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Angelika Kurkiewicz

Protokolant st. sekr.sądowy Wojciech Rydzio

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń – Wschód w T. T. G.

po rozpoznaniu dnia 11 stycznia 2021r., 8 marca 2021r., 10 marca 2021r., 15 kwietnia 2021r. sprawy

A. P. (1), s. H. i U. z domu G., ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 kwietnia 2020 r., w T., przy ul. (...), pomimo wydanego przez osoby uprawnione do kontroli drogowej funkcjonariuszy (...) w T., poruszających się radiowozem oznakowanym przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych polecenia do zatrzymania samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), nie zatrzymał pojazdu i kontynuował jazdę, a nadto nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Toruniu – sygn. akt VIII K 403/16, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym obowiązującego w okresie od 6 lipca 2012 r. do 8 grudnia 2020 r., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawiania wolności w okresie od 22 listopada 2018 r. do 17 listopada 2019 r., orzeczonego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu, sygn. akt VIII K 457/12, II K 576/12 za umyślne przestępstwo podobne, tj. za czyn z art. 178a§1 kk,

tj. o czyn z art. 178b kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

orzeka:

I. Uznaje oskarżonego A. P. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia tj. za czyn z art. 178 b kk w zb. z art. 244 kk zw. z art. 64§1 kk oraz art. 11§2 kk i za to w myśl art. 11§3 kk na podstawie art. 178 b kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary orzeczonej w pkt I wyroku okres zatrzymania od dnia 12 kwietnia 2020 roku od godz. 12:40 do dnia 12 kwietnia 2020 roku do godz. 16:10, przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 42 §1a pkt.1 kk, orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 100 zł (sto złotych)

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 966/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. P. (1)	W dniu 12 kwietnia 2020 r., w T., przy ul. (...), pomimo wydanego przez osoby uprawnione do kontroli drogowej-funkcjonariuszy (...) w T., poruszających się radiowozem oznakowanym przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych polecenia do zatrzymania samochodu osobowego marki F.	

		<p>(...) o nr rej. (...), nie zatrzymał pojazdu i kontynuował jazdę. Nadto nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Toruniu – sygn. akt VIII K 403/16, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym obowiązującego w okresie od 6 lipca 2012 r. do 8 grudnia 2020 r., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawiania wolności w okresie od 22 listopada 2018 r. do 17 listopada 2019 r., orzeczonego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu, sygn. akt VIII K 457/12, II K 576/12 za umyślne przestępstwo podobne, tj. za czyn z art. 178a§1 kk,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 178b kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 11§2 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. P. (1) nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Na mocy wyroku łącznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Toruniu dnia 30 maja 2016 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 403/16 orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych	częściowo wyjaśnienia A. P. (1)	27-28, 79-v	

<p>w ruchu lądowym na 4 lata i określono początek biegu środka karnego na 6 lipca 2012 roku. A. P. (1) był pozbawiony wolności w okresach: 11.07.2012 roku do 02.04.2013 roku, od 23.10.2013 roku do 20.01.2014 roku i od 26.02.2016 roku do 16.11.2019 roku. W dniu 12 kwietnia 2020 roku A. P. (1) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) po ul. (...) w T.. Poruszający się oznakowanym radiowozem funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w T. przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych wydali A. P. (1) polecenie do zatrzymania samochodu osobowego. Kierowca nie zastosował się do powyższego polecenia, w związku z czym funkcjonariusze Policji ruszyli za nim w pościg. A. P. (1) uderzył w słup oświetleniowy i kontynuował ucieczkę pieszo, po czym został ujęty przez funkcjonariuszy Policji.</p>			
<p>odpis wyroku SR w Toruniu, sygn. akt VIII K 403/16</p>	<p>80-81</p>		
<p>pisma z UM T.</p>	<p>47, 85</p>		
<p>informacja dot. wykonywania kary pozbawienia wolności</p>	<p>99</p>		

notatka urzędowa	1		
A. P. (1) był dotychczas pięciokrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwa z art. 178a § 1 kk. W okresie od 22 listopada 2018 r. do 17 listopada 2019 r. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu, sygn. akt VIII K 403/16, obejmującym wyrok wydany w sprawie o sygn. akt II K 576/12 za przestępstwo z art. 178a§1 kk.	karta karna	93	
informacja z przeglądarki orzeczeń	22-23		
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia A. P. (1)	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w zakresie, w którym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i potwierdził, iż nie zatrzymał się do kontroli drogowej. Wina oskarżonego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. Przebieg zdarzenia z udziałem oskarżonego został opisany w notatce urzędowej sporządzonej przez funkcjonariuszy Policji.	
notatka urzędowa	Funkcjonariusze Policji szczegółowo opisali przebieg zdarzenia z udziałem oskarżonego. Oskarżony nie zakwestionował wskazanych tam okoliczności.		
	Pozostałe dowody - odpis wyroku, pismo z (...) T., karta karna, informacje dot. wykonywania kary pozbawienia wolności oraz informacja z przeglądarki orzeczeń pozwoliły dokonać ustaleń związanych z uprzednią karalnością oskarżonego, obowiązywania wobec niego środka karnego, a także braku uprawnień do prowadzenia pojazdów.		

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>częściowo wyjaśnienia A. P. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczył, by w momencie popełnienia zarzucanego mu czynu nie obowiązywał wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przeczy to ustaleniom poczynionym przez Sąd w oparciu o informacje o odbywaniu przez A. P. kar pozbawienia wolności. Należało bowiem mieć na uwadze, że co prawda zakaz prowadzenia pojazdów orzeczono na okres 4 lat obowiązujący od 6 lipca 2012 roku, niemniej jednak okres ten nie biegł w czasie odbywania przez oskarżonego kar pozbawienia wolności, w myśl art. 43 § 2a kk. Tym samym okres obowiązywania zakazu uległ przedłużeniu i obowiązywał w czasie, kiedy A. P. popełnił zarzucane mu przestępstwo tj. w dniu 12.04.20r.</p>	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 178b kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Art. 178b kk stanowi, że kto, pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem lub znajdującą się na statku wodnym albo powietrznym, przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje jazdę, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Czynność sprawcza polega na zaniechaniu niezwłocznego zatrzymania pojazdu mechanicznego i</p>			

kontynuowaniu jazdy. Jest to zatem zachowanie będące połączeniem zaniechania i działania. Dla bytu przestępstwa niezbędne jest aby sprawca miał świadomość wydania polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, zaniechał niezwłocznego zatrzymania pojazdu i wbrew temu poleceniu kontynuował jazdę. Polecenie zatrzymania się może być wydane wyłącznie przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, a jednocześnie musi być wyrażone przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Przestępstwo z art. 178b kk można popełnić jedynie z winy umyślnej, z obiema postaciami zamiaru.

Znamiona przestępstwa z art. 244 kk polegają natomiast na niestosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z

określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo niewykonaniu zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Jest to przestępstwo formalne, do którego znamion nie należy spowodowanie jakiegokolwiek skutku. Może być popełnione zarówno w formie działania, jak i zaniechania (w szczególności dotyczy to niewykonania zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany).

Podmiotem przestępstwa z art. 244 kk może być tylko osoba, wobec której orzeczono dany środek karny, a także osoba, która wiedząc o tym, że środek taki został orzeczony, nie stosuje się do tego orzeczenia (np. nie wykonując zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w prasie bądź w inny sposób). Jest to więc przestępstwo indywidualne. Czyn zabroniony z art. 244 kk jest występkiem umyślnym, który może być popełniony tak z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy stwierdzić

należy, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że nie zastosował się do polecenia zatrzymania pojazdu przez funkcjonariuszy Policji, którzy używali sygnałów świetlnych i dźwiękowych, a nadto poruszali się oznakowanym radiowozem i kontynuował jazdę, wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178b kk. Podkreślenia wymaga, że oskarżony, jak sam przyznał, zdawał sobie sprawę, że policjanci zatrzymywali jego pojazd, lecz mimo tego nie zastosował się do powyższego polecenia. Świadczy to o umyślności w jego działaniu.

Nadto, podczas powyższego zdarzenia, oskarżony prowadził pojazd nie stosując się do orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów. Zaznaczyć trzeba, że co prawda zakaz ten został orzeczony od 6 lipca 2012 roku na okres 4 lat, niemniej jednak okres ten nie biegł w czasie odbywania przez oskarżonego kar pozbawienia wolności, w myśl art. 43 § 2a kk. Tym samym okres obowiązywania zakazu uległ przedłużeniu i obowiązywał w czasie, kiedy A. P. popełnił zarzucane mu przestępstwo. Nie mając

pewności czy ww. zakaz obowiązuje oskarżony działał umyślnie, co najmniej z zamiarem ewentualnym.

Powyższe przestępstwa pozostają w zbiegu, bowiem zostały popełnione przez oskarżonego jednym czynem, dlatego też należało w kwalifikacji prawnej należało zawrzeć art. 11 § 2 kk.

Nie ulega także wątpliwości, że A. P. (1) popełnił zarzucany mu czyn w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd przyjmuje taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

W okresie od 22 listopada 2018 r. do 17 listopada 2019 r. oskarżony odbywał bowiem karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu, sygn. akt VIII K 403/16, obejmującym wyrok wydany w sprawie o sygn. akt II K 576/12 za przestępstwo z art. 178a§1 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. P. (1)	I	I	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178b kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 11§2 kk Sąd, w myśl art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 178b kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności uznać należy za adekwatną do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Jakkolwiek realnie dolegliwa, utrzymana znacznie poniżej górnej granicy ustawowego zagrożenia, nie może być potraktowana jako rażąco surowa. Spełnia cele prewencji indywidualnej, skutecznie powstrzymując oskarżonego przed podobnymi zachowaniami w przyszłości, kształtuje także społeczną świadomość prawną, przeciwdziałając poczuciu bezkarności sprawców rozpowszechnionych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, dokonywanych w sposób notoryczny.</p> <p>Okolicznościami obciążającymi oskarżonego była jego uprzednia karalność,</p>

			działanie w warunkach recydywy, co świadczy o rażąco lekceważącym stosunku do obowiązującego porządku prawnego i wydawanych wobec niego prawomocnych orzeczeń.
A. P. (1)	III	I	<p>Orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zarówno w przypadku przypisania sprawstwa występku z art. 178b kk, jak i 244 kk, mają charakter obligatoryjny. Należy wskazać, że orzeczenie o zakazie prowadzenia pojazdów może zapaść również w stosunku do osoby nie posiadającej uprawnień do kierowania danym pojazdem (pojazdami), wówczas orzeczony środek karny wyklucza możliwość ubiegania się o stosowne uprawnienia przez czas jego obowiązywania.</p> <p>Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego zasadne jest orzeczenie powyższego zakazu na okres 5 lat, w myśl art. 42 § 1a pkt 1 kk.</p>
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. P. (1)	II	I	Na podstawie art. 63§1 kk, Sąd zobligowany treścią

		powyższego przepisu zaliczył oskarżonemu na poczet kary orzeczonej w pkt I wyroku okres zatrzymania od dnia 12 kwietnia 2020 roku od godz. 12:40 do dnia 12 kwietnia 2020 roku do godz. 16:10, przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.
inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 180 zł tytułem opłaty sądowej i obciążyła go wydatkami postępowania w kwocie 100 zł, na podstawie art. 627 kpk	

oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych -Dz. U. 83.49.223 ze zm. W ocenie Sądu nie było podstaw, by zwolnić oskarżonego od kosztów albowiem oskarżony osiąga dochody w wysokości ok. 1600 zł. Nikogo nie ma na utrzymaniu.

Podpis